

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 78

Vydána dne 12. října 1964

Cena 80 hal.

O B S A H :

186. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou a Kambodžským královstvím
187. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o vytvoření a provozu společného parku nákladních vozů
188. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

186

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. září 1964

**o Dohodě o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou
a Kambodžským královstvím**

Dne 11. ledna 1964 byla v Praze podepsána Dohoda o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou a Kambodžským královstvím.

Výměnou not obou stran o schválení vstoupila Dohoda podle svého článku 16 v platnost dnem 7. července 1964.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA

**o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou
a Kambodžským královstvím**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Kambodžského království, vedeny přáním uzavřít Dohodu za účelem rozvoje letecké dopravy svých zemí a zřízení leteckých služeb mezi jejich územími nebo přes jejich území, dohodly se takto:

vozování dohodnutých leteckých služeb na linkách uvedených v Příloze. Tyto služby mohou být zahájeny ihned nebo později podle přání Smluvní strany, které se tato práva poskytují.

Článek 1

Smluvní strany si poskytují práva stanovená v této Dohodě a její Příloze za účelem zřízení a pro-

Článek 2

1. Každá Smluvní strana bude mít právo určit letecký podnik k provozu stanovených tratí.

2. Jakmile druhá Smluvní strana přijme toto určení, poskytne bez průtahů určenému leteckému podniku příslušné provozní oprávnění, avšak s výhradou ustanovení odstavce 3 a 4 tohoto článku.

3. Letecké důady jedné Smluvní strany mohou požadovat, aby letecký podnik určený druhou Smluvní stranou byl způsobilý k plnění podmínek předepsaných zákony a předpisy, které obvykle platí při provozování mezinárodních leteckých služeb.

4. Každá ze Smluvních stran bude mít právo odmítnout určení leteckého podniku a odepřít nebo odvolat provozní oprávnění leteckého podniku, případně uložit v poskytnutém oprávnění takové podmínky, jaké považuje za nutné, nebude-li přesvědčena, že značná část vlastnictví a skutečné řízení určeného leteckého podniku patří druhé Smluvní straně nebo jejím příslušníkům, nebo v případě, že se určený letecký podnik neřídí jejími zákony a předpisy nebo jinak neplní podmínky stanovené v této Dohodě. Toto opatření bude provedeno jen po předchozím jednání s druhou Smluvní stranou, pokud není nutné okamžité zastavení činnosti nebo uložení podmínek k zabránění dalšího porušování zákonů nebo předpisů.

Článek 3

1. Zákony a předpisy jedné Smluvní strany vztahující se k vstupu na její území nebo výstupu letadel provozujících mezinárodní lety nebo k provozu těchto letadel na jejím území, budou platit pro letadla určeného leteckého podniku druhé Smluvní strany.

2. Zákony a předpisy jedné Smluvní strany vztahující se na vstup na její území nebo výstup cestujících, posádek, pošty a zboží, jako jsou předpisy o vstupu, odbavení, přistěhovalectví, celní a karanténě, musí být dodržovány při vstupu, výstupu a provozu na území této Smluvní strany, pokud jde o cestující, posádky, poštu a zboží přepravované letadly určeného leteckého podniku druhé Smluvní strany.

Článek 4

1. Letadla určeného leteckého podniku jedné Smluvní strany užívána k provozu mezinárodních leteckých služeb, jakož i pohonné hmoty, mazací oleje, obvyklé vybavení letadel, náhradní součástky a zásoby na palubě letadel budou při přiletu na území druhé Smluvní strany nebo při svém odletu osvobozeny od cla a inspekčních poplatků, i když tyto zásoby budou použity nebo spotřebovány těmito letadly a v letadlech za letu nad zmíněným územím.

2. S výjimkou povinných poplatků nebo dávek za poskytnuté služby budou od tohoto cla a poplatků rovněž osvobozeny:

- a) palubní zásoby jakéhokoli původu, přibrané na území jedné Smluvní strany v rozsahu stanoveném orgány této Smluvní strany a naložené do letadel, obstarávajících mezinárodní leteckou službu druhé Smluvní strany;

- b) náhradní součástky dovezené na území jedné ze Smluvních stran za účelem údržby nebo oprav letadel užívaných při mezinárodních letech určeného leteckého podniku druhé Smluvní strany;

- c) pohonné hmoty a mazací oleje pro zásobování letadel určeného leteckého podniku druhé Smluvní strany užívaných v mezinárodním provozu, i když tyto zásoby mají být použity pro úsek letu nad územím té Smluvní strany, na němž byly naloženy.

3. Pohonné hmoty, mazací oleje, obvyklé vybavení letadel, náhradní součástky a palubní zásoby určené k používání při dohodnutých službách mohou být uskladněny na letištích, na která létá určený letecký podnik.

4. Obvyklé vybavení letadel, jakož i materiály a zásoby, nacházející se na palubě letadel jedné Smluvní strany mohou být vyloženy na území druhé Smluvní strany jen se souhlasem celních úřadů na tomto území. V takovém případě mohou být dány pod dohled těchto úřadů do doby jejich vyvezení nebo příslušného celního odbavení.

Článek 5

Každá ze Smluvních stran může uložit nebo povolit uložení patřičných a přiměřených dávek za užívání letišť a ostatních zařízení s výhradou, že tyto dávky nebudou vyšší než dávky placené jiným leteckým podnikem provozujícím podobné mezinárodní letecké služby.

Článek 6

Každá ze Smluvních stran povolí určenému leteckému podniku druhé Smluvní strany převádět podle oficiálního kursu v rámci platební dohody mezi oběma Stranami čistý výnos po odečtení nákladů z přepravy cestujících, pošty a zboží uskutečněné tímto podnikem.

Kursem je míněn kurs oficiálně stanovený v den převodu Státní bankou té Smluvní strany, která dává k převodu souhlas.

Článek 7

Určený letecký podnik každé Smluvní strany je oprávněn udržovat na území druhé Smluvní strany technický a obchodní personál v počtu přiměřeném rozsahu svých služeb.

Článek 8

Dopravní kapacita poskytovaná určenými leteckými podniky pro provozování dohodnutých leteckých služeb bude přizpůsobena přepravní poptávce, bude stanovena, pokud jde o společné úseky, přímou dohodou mezi určenými leteckými podniky a bude podléhat schválení leteckými úřady obou Smluvních stran.

Článek 9

Letecký podnik určený jednou ze Smluvních stran, které byla poskytnuta práva, svěřil leteckému

podniku určenému druhou Smluvní stranou, jestliže si to tento podnik přeje, na území této druhé Smluvní strany, generální zastoupení a obchodní a letištní obsluhu.

Článek 10

1. Tarify platné pro dohodnuté služby budou sjednány mezi určenými leteckými podniky v přiměřené výši s přihlédnutím ke všem důležitým skutečnostem, jako jsou provozní náklady, význačné rysy služby a tarify jiných leteckých podniků.

2. Tarify podléhají schválení leteckých úřadů Smluvních stran. Nemůže-li být dosaženo dohody o tarifech mezi určenými leteckými podniky, sjednají tarify společnou dohodou tyto letecké úřady. Nemůže-li být dosaženo dohody ani tímto způsobem, bude rozpor řešen podle ustanovení článku 12 této dohody.

Článek 11

1. Letecké úřady Smluvních stran budou podle potřeby v přímém styku a budou se konzultovat, aby byla zajištěna těsná spolupráce ve všech záležitostech souvisejících s prováděním Dohody a její Přílohy.

2. Určené letecké podniky obou Smluvních stran se zavazují, že si budou navzájem poskytovat veškerou pomoc při provozu na svých linkách; v případě, že by byla uzavřena dohoda v tomto smyslu, bude k jejímu provedení třeba schválení leteckých úřadů obou Smluvních stran.

Článek 12

Vznikne-li jakákoliv pochybnost nebo rozpor mezi Smluvními stranami, týkající se výkladu nebo provádění této Dohody a její Přílohy, vyřeší je Smluvní strany přímým jednáním mezi leteckými úřady nebo, nebude-li toto jednání úspěšné, diplomatickou cestou.

Článek 13

1. Každá Smluvní strana může kdykoli navrhnout druhé Smluvní straně jakoukoli změnu této Dohody nebo její Přílohy, kterou považuje za žádoucí. Jednání o každé navržené změně mezi oběma Smluvními stranami musí být zahájeno do šedesáti dnů ode dne podání žádosti jednou ze Smluvních stran a může být vedeno přímo mezi leteckými úřady obou Smluvních stran.

Za vládu

Československé socialistické republiky

M. Murin v. r.

2. Změny Přílohy k Dohodě mohou být provedeny dohodou mezi leteckými úřady obou Smluvních stran. Změny Dohody nabudou účinnosti, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických not mezi Smluvními stranami.

Článek 14

Pro provádění této Dohody a její Přílohy:

1. výraz „letecké úřady“ značí:

pokud jde o Československou socialistickou republiku — „ministerstvo dopravy — Správu civilního letectví“ nebo každý orgán pověřený prováděním úkolů náležejících nyní do oboru působnosti tohoto úřadu;

pokud jde o Kambodžské království — „ministerstvo veřejných prací — ředitelství civilního letectví“ nebo každý orgán pověřený prováděním úkolů náležejících nyní do oboru působnosti tohoto úřadu;

2. výrazy „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“ značí mezinárodní letecké služby a tratě stanovené v Příloze této Dohody;

3. výraz „určený letecký podnik“ značí letecký podnik, který jedna Smluvní strana oznámila druhé Smluvní straně jako podnik, který bude provozovat dohodnuté služby.

Článek 15

Každá Smluvní strana může kdykoli oznámit druhé Smluvní straně svůj úmysl vypovědět tuto Dohodu. Dojde-li k takovému oznámení, Dohoda zůstane v platnosti ještě rok ode dne, kdy je Smluvní strana obdržela.

Článek 16

Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si Smluvní strany vzájemně oznámí, že byla schválena jejich příslušnými orgány.

Smluvní strany se však dohodly, že ustanovení Dohody budou předběžně provádět ode dne jejího podpisu.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci, kteří k tomu byli svými vládami náležitě zmocněni, tuto Dohodu podepsali.

Dáno v Praze dne 11. ledna 1964, ve dvojím vyhotovení v jazyce českém a francouzském, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

Za královskou vládu

Kambodže

M. Caimirane v. r.

PŘÍLOHA

Oddíl I

1. Vláda Československé socialistické republiky udělí na podkladě vzájemnosti podniku určenému kambodžskou královskou vládou oprávnění k provozování těchto mezinárodních leteckých služeb: z Phnom-Penh přes mezilehlá místa v těchto zemích:

- Barma
- Indie
- Pákistán
- Afganistan
- Írán
- Saudská Arábie
- Libanon
- Sjednocená arabská republika

a mezilehlá místa v jižní a jihovýchodní Evropě směrem na Prahu a dále směrem na

- a) Francii a Anglii,
- b) Německou spolkovou republiku.

2. Toto oprávnění bude zahrnovat:

- a) právo přeletu bez přistání a přeletu s technickým přistáním;
- b) obchodní práva, to je

— právo nakládat v Československu cestující, zboží a poštu určenou do Kambodže a ostatních zemí uvedených v odstavci 1 této Přílohy;

— právo vykládat v Československu cestující, zboží a poštu naložené na území Kambodže nebo na území ostatních zemí uvedených v odstavci 1 této Přílohy.

3. Mezilehlá místa a místa „dále“ budou stanovena později dohodou mezi leteckými úřady obou Smluvních stran.

4. Určený letecký podnik bude moci vynechávat trvale nebo při jednotlivém letu přistání v kterémkoliv z míst uvedených v odstavci 1 této Přílohy.

Oddíl II

1. Kambodžská vláda udělí na podkladě vzájemnosti podniku určenému vládou Československé socialistické republiky oprávnění k provozování těchto mezinárodních leteckých služeb:

z Prahy přes mezilehlá místa v jižní a jihovýchodní Evropě a v těchto zemích:

- Sjednocená arabská republika
- Libanon
- Saudská Arábie
- Írán
- Afganistan
- Pákistán
- Indie
- Barma

Směrem na Phnom-Penh a dále směrem na

- a) Indonésii a Austrálii,
- b) Japonsko.

2. Toto oprávnění bude zahrnovat:

- a) právo přeletu bez přistání a přeletu s technickým přistáním;
- b) obchodní práva, to je

— právo nakládat v Kambodži cestující, zboží a poštu určené do Československa a ostatních zemí uvedených v odstavci 1 této Přílohy;

— právo vykládat v Kambodži cestující, zboží a poštu naložené na území Československa nebo na území ostatních zemí uvedených v odstavci 1 této Přílohy.

3. Mezilehlá místa a místa „dále“ budou stanovena později dohodou mezi leteckými úřady obou Smluvních stran.

4. Určený letecký podnik bude moci vynechávat trvale nebo při jednotlivém letu přistání v kterémkoliv z míst uvedených v odstavci 1 této Přílohy.

187

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 8. září 1964

o Dohodě o vytvoření a provozu společného parku nákladních vozů

Dne 21. prosince 1963 byla v Bukurešti podepsána Dohoda o vytvoření a provozu společného parku nákladních vozů mezi vládami Bulharské lidové republiky, Československé socialistické republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Rumunské lidové republiky a Svazu sovětských socialistických republik.

Dohoda vstoupila v platnost — na základě svého článku XIV — po uplynutí 30 dní ode dne, kdy byla poslední listina o schválení Dohody uložena u vlády Československé socialistické republiky, jakožto deponitáře Dohody, tj. dnem 20. srpna 1964.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

D O H O D A

o vytvoření a provozu společného parku nákladních vozů

Vlády Bulharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Rumunské lidové republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Československé socialistické republiky,

majíce na zřetelí neustálý růst železniční přepravy nákladů mezi těmito zeměmi a vycházejíce z doporučení orgánů Rady vzájemné hospodářské pomoci o lepším využívání nákladních vozů a zvyšování hospodárnosti přepravy,

rozhodly se uzavřít tuto Dohodu:

Článek I

1. Aby se vytvořily nezbytné podmínky pro zkrácení prázdných běhů nákladních vozů v mezinárodní a vnitrostátní dopravě, zrychlil oběh a zvýšila ekonomická efektivnost provozu nákladních vozů, jakož i zmenšila hustota přepravy a lépe se využilo mezinárodních železničních tratí, pohraničních a seřaďovacích stanic, dohodly se smluvní strany vytvořit společný park nákladních vozů, označovaný dále jen „společný park“.

2. Společný park bude vytvořen ze dvou až čtyřnápravových nákladních vozů (krytých a otevřených) o rozchodu 1435 mm.

3. Druh a počet vozů, vkládaných do společného parku smluvními stranami, které mají železnice o rozchodu 1435 mm, musí odpovídat skutečné potřebě mezinárodních přeprav na jejich železnicích s přihlédnutím k využití těchto vozů ve vnitrostátní přepravě.

4. Množství vozů, které vkládá do společného parku Svaz sovětských socialistických republik, musí přibližně odpovídat množství vozů společného parku, které jsou denně na železnicích SSSR.

Článek II

1. Pro rozhodování o otázkách souvisejících se vznikem a provozem společného parku podle této Dohody se zřizuje Rada společného parku nákladních vozů, označovaná dále jen „Rada“.

2. Rada se skládá ze zmocněných zástupců všech smluvních stran, a to po jednom za každou stranu. Rada koná svá zasedání podle potřeby, nejméně však jednou za rok.

3. Rada je zmocněna projednávat všechny otázky související s prováděním této Dohody a usnášet se o nich. Rada přijímá usnesení jen se souhlasem zástupců všech smluvních stran.

4. Rada schvaluje jednací řád své činnosti.

Článek III

1. K zajištění toho, aby se plnila usnesení Rady a vykonávaly se běžné práce související s provozem společného parku, jakož i k sledování provozu mezinárodních nákladních a osobních vlaků, činnosti pohraničních stanic a k plnění schválených vyrovnávkových opatření, k poskytování pomoci železničím smluvních stran při zajišťování přeprav vývozního a dovozního zboží má Rada stálý výkonný aparát — byro společného parku nákladních vozů, označované dále jen „byro“, které má sídlo v hlavním městě Československé socialistické republiky v Praze.

2. Aparát byra tvoří ředitel byra, jeho náměstek, nezbytný počet odborníků a technických a pomocných pracovníků.

3. Ředitel byra a jeho náměstek jsou jmenováni a odvoláváni Radou. Ostatní pracovníci byra jsou jmenováni a odvoláváni ředitelem byra v souladu se statutem byra, přičemž odborní pracovníci jsou jmenováni a odvoláváni ředitelem byra se souhlasem zástupce příslušné země v Radě.

4. Činnost byra řídí ředitel byra, který odpovídá Radě.

5. Při plnění služebních povinností vystupuje ředitel byra, jeho náměstek a odborní pracovníci jako mezinárodní funkcionáři.

6. Byro je právnickou osobou.

Byro a funkcionáři byra požívají výsad a imunit, kterých požívá Rada vzájemné hospodářské pomoci a její funkcionáři podle článku II. a bodů 2, 4 a 5 článku V. Úmluvy o právní způsobilosti, výsadách a imunitách Rad vzájemné hospodářské pomoci. Přitom má ředitel byra právo a je povinen zrušit imunitu poskytnutou kterémukoli funkcionáři byra v těch případech, v nichž podle jeho názoru imunita brání výkonu spravedlnosti a lze se jí vzdát bez újmy pro zájmy byra. Pokud jde o ředitele byra a jeho náměstka, přísluší právo vzdát se imunity Radě.

7. Funkce a pravomoc byra a jeho obsazení, pracovní řád a jiné otázky spojené s činností byra jsou určovány statutem byra schváleným Radou.

8. Náklady spojené s udržováním byra nesou železniční smluvních stran rovným dílem.

Článek IV

1. Smluvní strany souhlasí s tím, aby vozy, které vkládají do společného parku, byly standardními vozy. Na přechodnou dobu, potřebnou pro provedení standardizace vozů, se však přípouští ve společném parku použít vozů odpovídajících zvláštním pro toto období technickým požadavkům, které stanoví Pravidla o provozování společného parku nákladních vozů, označované dále jen „Pravidla OPW“.

2. Pravidla OPW stanoví kromě technických podmínek, kterým musí odpovídat vozy vkládané do společného parku, rovněž způsob využití těchto vozů, způsoby určení účetního stavu železnic smluv-

ních stran ve společném parku, postup při zařazování vozů do společného parku a při jejich vyřazování z tohoto parku, způsob vyúčtování používání vozů společného parku mezi železnicemi a jiné otázky spojené s provozem společného parku. Přitom se způsob používání vozů, které vkládá do společného parku SSSR, určuje se zřetelem k rozdílu rozchodu železnic SSSR a ostatních smluvních stran.

3. Pravidla OPW schvaluje Rada.

4. Počet a druh vozů, které železnice smluvních stran vkládají do společného parku, periodicky stanoví Rada podle ustanovení bodu 3 a 4 článku I této Dohody.

Článek V

1. Vozy vložené do společného parku zůstávají ve vlastnictví smluvní strany, která je vložila. Vozy vložené do společného parku se kromě vlastnické značky železnice označují zvláštním znakem.

2. Vozy společného parku se používají železničními smluvních stran hlavně v mezinárodní dopravě mezi těmito zeměmi. Tyto vozy mohou být použity též ve vnitrostátní přepravě smluvních stran i v přepravě se zeměmi, které nejsou členy této Dohody.

3. V případě ložení vozů společného parku železniční jedné ze smluvních stran s určením na železniční země, která není členem této Dohody, účetní stav železnice této strany se příslušně snižuje.

4. Všechny podmínky, podle kterých budou posílány vozy společného parku na železnice zemí, které nejsou členy této Dohody, jsou určeny Pravidly OPW.

Článek VI

1. Smluvní strany souhlasí s tím, aby nutná údržba a běžné opravy vozů společného parku byly prováděny železniční strany, která tyto vozy používá.

2. Periodickou opravu vozů společného parku provádí železnice smluvní strany, které tyto vozy patří, ve lhůtách předvídaných jednotnými termíny plánovaných oprav, jak určují Pravidla OPW. Avšak na přechodnou dobu mohou být používány i termíny plánovaných oprav, platné na příslušných železnicích.

3. K provedení periodické opravy se vozy společného parku posílají železniční té smluvní strany, které patří, a to tak, aby vozy došly této železniční nejpozději ve lhůtě určené pro periodickou opravu.

4. Podmínky a druh opravy, způsob zajištění náhradních dílů pro opravy vozů železničím smluvních stran, které používají vozy společného parku, jakož i způsob posílání vozů společného parku na periodickou opravu určují Pravidla OPW.

Článek VII

Za ztrátu, těžké poškození vyžadující opravu jako při periodické opravě nebo poškození, pro něž musí být vůz společného parku odepsán z inventáře parku vlastnické železnice smluvní strany, nese železnice, která tento vůz používala, odpovědnost podle Pravidel OPW.

Článek VIII

1. Železnice smluvních stran používají vozy společného parku bezplatně, jestliže počet používaných vozů nepřevyšuje účetní stav.

2. Účetní stav železnic jednotlivých smluvních stran je určen podle druhu vozů, přičemž se vychází ze skutečného vozového vkladu dané strany do společného parku a z odchylek od tohoto vkladu, které jsou uvedeny v Pravidlech OPW. Účetní stav určuje byro.

3. Vyrovnávku stavu vozů společného parku mezi železnicemi smluvních stran provádí byro podle počtu a druhů vozů ve smyslu Pravidel OPW.

4. Za používání vozů nad účetní stav odvádějí železnice smluvních stran podle propočtů byra poplatek za každý vůz a den podle Pravidel OPW ve prospěch železnic, které mají počet vozů společného parku pod účetním stavem. Výši sazeb za každý vůz a den stanoví Rada.

5. Jestliže železnice některé ze smluvních stran požádá byro o doplnění svého parku na účetní stav, byro to ihned ohlásí těm železnicím, u kterých počet vozů společného parku převyšuje účetní stav, jakož i tranzitním železnicím a dohodne s nimi odevzdání potřebného počtu vozů tak, aby během dvou dnů ode dne vyrozumění byrem (počítajíc od začátku následujícího dne) byl společný park na železnicích, která o to požádala, doplněn od sousedních železnic.

6. Železnice smluvních stran, které nespínily pokyny byra, zaplatí za používání vozů, které měly odevzdat, progresivně se zvyšující sazbu podle délky zadržení vozů, rozdílnou v prvním a druhém pololetí. Výši těchto sazeb určují Pravidla OPW.

7. Jestliže železnice některé ze smluvních stran nepřijala odevzdávané jí vozy společného parku, je odevzdávající železnice osvobozena od placení za příslušný počet vozů a dnů podle Pravidel OPW.

8. Určení skutečného stavu a evidenci o vozech společného parku na železnicích jednotlivých smluvních stran, jakož i vyúčtování mezi nimi provádí byro podle Pravidel OPW.

Článek IX

1. Vzájemná výpomoc vozy se poskytuje po dohodě mezi železnicemi zainteresovaných smluvních stran podle možností ve vozech společného parku.

2. O dosažené dohodě mezi železnicemi zainteresovaných stran, týkající se poskytnutí výpomocí ve vozech společného parku, vyrozumí železnice příslušných stran ihned byro. V tomto případě se

účetní stav vozů společného parku příslušně zvýší u železnic, které získaly výpomoc, a snižuje u železnic, které jí poskytl.

3. Podmínky poskytnutí vzájemné výpomocí vozy se sjednávají mezi železnicemi zainteresovaných stran.

Článek X

Jednacím jazykem Rady a byra je jazyk ruský. Všechny dokumenty o zasedání Rady a o činnosti byra se vyhotovují v jednacím jazyku.

Článek XI

Tato Dohoda se uzavírá na neomezenou dobu. Každá smluvní strana může tuto Dohodu vypovědět tím, že uvedomí o výpovědi depozitáře Dohody nejméně 8 měsíců před skončením běžného kalendářního roku. Oznamení o výpovědi vstupuje v platnost od 1. ledna příštího roku.

Článek XII

K této Dohodě mohou přistoupit za souhlasu všech smluvních stran jiné země tak, že odevzdají depozitáři listinu o svém přístupu.

Článek XIII

Dohoda může být kdykoliv změněna nebo doplněna se souhlasem všech smluvních stran. Návrhy na změny nebo doplňky Dohody zasílá zainteresovaná strana depozitáři Dohody, který zařizuje opatření související se schválením těchto návrhů smluvními stranami.

Článek XIV

Tato Dohoda podléhá schválení vládou každé ze smluvních stran.

Dohoda vstoupí v platnost po uplynutí 30 dnů ode dne, kdy byla poslední listina o schválení Dohody uložena u depozitáře, o čemž depozitář vyrozumí smluvní strany.

Dohoda byla sepsána v ruském jazyku v jednom vyhotovení a odevzdává se k úschově vládě Československé socialistické republiky, která bude vykonávat funkci depozitáře této Dohody.

Vláda Československé socialistické republiky rozeslala ověřené kopie Dohody všem smluvním stranám.

Na důkaz toho zmocnění zástupci smluvních stran podepsali tuto Dohodu.

Sepsáno v Bukurešti dne 21. prosince 1963.

188

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. září 1964

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Mongolskou lidovou republikou

Dne 8. listopadu 1963 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou. S Úmluvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 26. února 1964 a prezident republiky ji ratifikoval dne 18. března 1964.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Ulánbátaru dne 10. dubna 1964.

Podle svého článku 26 Úmluva vstoupila v platnost dne 10. dubna 1964.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou
a Mongolskou lidovou republikou

Prezident Československé socialistické republiky a presidium Velkého lidového churalu Mongolské lidové republiky vedeni snahou dále rozšiřovat přátelské vztahy a všestrannou spolupráci v souladu s přáním a v zájmu lidu obou zemí se rozhodli uzavřít tuto Konzulární úmluvu. Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Václava Davida,
ministra zahraničních věcí

presidium Velkého lidového churalu Mongolské lidové republiky

Sadavyna Cagandorže,
mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Mongolské lidové republiky v Československé
socialistické republice,

kteří vyměnivše si plné moci, jež shledali v náležitém pořádku a v předepsané formě, se dohodli takto:

I. Vysvětlení pojmů

Článek 1

Pro účely této Úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;
- c) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- d) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;
- e) „člen služebního personálu“ je každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- f) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- g) „členové konzulárního personálu“ jsou konzulární úředníci kromě vedoucího konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu.

II. Zřizování konzulárních úřadů, vysílání a přijímání vedoucích konzulárních úřadů

Článek 2

1. Každá ze smluvních stran může zřizovat na území druhé smluvní strany konzulární úřady a vysílat vedoucí konzulárních úřadů a členy konzulárního personálu.

2. Sídla konzulárních úřadů a konzulární obvody budou určeny dohodou smluvních stran.

Článek 3

1. Vedoucí konzulárního úřadu může zahájit výkon konzulárních funkcí po předložení konzulského patentu a po udělení exequatur přijímajícím státem. V konzulském patentu bude uvedeno jméno a příjmení vedoucího konzulárního úřadu, jeho kategorie a třída, jakož i konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

2. Přijímající stát může vedoucímu konzulárního úřadu udělit povolení k zatímnímu výkonu konzulárních funkcí před udělením exequatur.

3. Jakmile vedoucí konzulárního úřadu obdrží exequatur nebo povolení uvedené v odstavci 2 tohoto článku, provedou příslušné orgány přijímajícího státu nutná opatření k tomu, aby mu byl umožněn výkon konzulárních funkcí a požívání výhod, výsad a imunit mu náležejících.

Článek 4

Konzulární úředníci musí být občany vysílajícího státu.

Článek 5

1. Při přechodné nepřítomnosti nebo jiné překážce bránící vedoucímu konzulárního úřadu vykonávat jeho funkce, jakož i při jeho odvolání nebo úmrtí, může vysílající stát pověřit člena diplomatického personálu diplomatické mise své země nebo konzulárního úředníka téhož nebo jiného konzulárního úřadu k dočasnému výkonu funkcí vedoucího konzulárního úřadu. Jména a původní funkce osoby takto pověřené budou předem písemně oznámeny ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Osoba pověřená ve smyslu ustanovení odstavce 1 tohoto článku dočasným výkonem funkce vedoucího konzulárního úřadu požívá všech výhod, výsad a imunit vyhrazených touto Úmluvou vedoucímu konzulárního úřadu.

III. Výhody, výsady a imunity

Článek 6

Příslušné orgány přijímajícího státu plně usnadní konzulárnímu úřadu výkon jeho funkcí a poskytnou mu při jeho úřední činnosti potřebnou pomoc.

Článek 7

1. Konzulární úředníci nepodléhají jurisdikci soudů ani jiných orgánů přijímajícího státu s výjimkou případu, že vysílající stát s tím vysloví souhlas. Této jurisdikci nepodléhají ani ostatní členové konzulárního úřadu pokud jde o věci jejich úřední činnosti.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje přiměřeně též na manžele a nezletilé děti osob v něm uvedených, pokud s těmito osobami žijí ve společné domácnosti.

Článek 8

1. Ve věcech občanských, rodinných, trestních a správních, které se netýkají jejich služební činnosti, jsou členové konzulárního úřadu povinni složit svědeckou výpověď.

2. Konzulární úředníci mohou požádat, aby byli vyslechnuti v úředních místnostech konzulátu nebo ve svém bytě, nebo mohou zaslat písemnou výpověď.

3. Předvolání, kterým jsou osoby uvedené v odstavci 2 tohoto článku vyzvány ke složení svědecké výpovědi, musí mít formu úředního dopisu a nesmí obsahovat pohrůzku donucovacími prostředky.

Článek 9

1. Konzulární místnosti jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu mohou do nich vstupovat pouze se svolením vedoucího konzulárního úřadu.

2. Konzulární archívy jsou vždy a všude nedotknutelné. V archívech nemohou být uschovány soukromé dokumenty.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná a nepodléhá kontrole.

4. Konzulární úřad může používat diplomatické kurýrní služby a šifry.

Článek 10

Na budově konzulárního úřadu a na jeho vchodu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, pokud jsou používány ke služebním účelům, může být vyvěšována státní vlajka a státní znak vysílajícího státu, na budově též nápis s označením konzulárního úřadu.

Článek 11

Členové konzulárního úřadu a s nimi žijící manželé a nezletilé děti nepodléhají předpisům přijímajícího státu o povolení pobytu, registraci a hlášení cizinců. Osvobození jsou rovněž ode všech osobních služeb, veřejných služeb všeho druhu a od vojenských povinností, jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování. Toto ustanovení se nevztahuje na občany přijímajícího státu.

Článek 12

Konzulární úředníci, jakož i s nimi ve společné domácnosti žijící manželé a nezletilé děti, požívají na území přijímajícího státu osvobození od všech přímých daní a dávek, cla a jiných podobných poplatků, jakož i od celní prohlídky ve stejném rozsahu jako členové diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu a s nimi ve společné domácnosti žijící manželé a nezletilé děti, pokud nejsou občany přijímajícího státu, jsou osvobozeni ve stejném rozsahu, jako členové administrativního a technického personálu a členové služebního personálu diplomatické mise vysílajícího státu.

Článek 13

1. Nemovitý majetek vysílajícího státu určený k umístění konzulárního úřadu nebo k ubytování členů konzulárního úřadu je osvobozen od daní a dávek, jakož i od věcných plnění.

2. Předměty dovážené pro potřebu konzulárního úřadu jsou osvobozeny od cla a jiných podobných poplatků a nepodléhají dovoznímu povolení.

IV. Konzulární funkce

Článek 14

1. Svou činností napomáhá vedoucí konzulárního úřadu, jakož i členové konzulárního personálu rozvoji politických, obchodních, hospodářských, kulturních a vědeckých styků mezi oběma zeměmi v duchu přátelství a spolupráce mezi nimi.

2. Konzulární úřad se může ve své úřední činnosti obracet přímo na příslušné orgány ve svém konzulárním obvodu a žádat je o pomoc.

Článek 15

1. Vedoucí konzulárního úřadu má právo hájit ve svém konzulárním obvodu práva a zájmy vysílajícího státu, jeho občanů a právnických osob.

2. Vedoucí konzulárního úřadu může bez zvláštní plné moci zastupovat před soudy a jinými státními orgány občany a právnické osoby vysílajícího státu, jestliže nemohou pro nepřítomnost nebo z jiné vážné příčiny včas osobně hájit svá práva a zájmy a nejmenovali své zmocněnce.

Článek 16

1. Vedoucí konzulárního úřadu má právo vést evidenci občanů vysílajícího státu zdržujících se trvale nebo dočasně v jeho konzulárním obvodu. Předpisy smluvních stran o registraci cizinců zůstávají nedotčeny.

2. Vedoucí konzulárního úřadu může vydávat občanům vysílajícího státu pasy a jiné cestovní

doklady. Může udělovat víza ke vstupu do vysílajícího státu, k průjezdu vysílajícím státem nebo k výjezdu z něho.

Článek 17

1. Před vedoucím konzulárního úřadu může být podle právních předpisů vysílajícího státu uzavíráno manželství, jsou-li oba manželé občany vysílajícího státu. Je-li občanem vysílajícího státu pouze jeden z manželů, může vedoucí konzulárního úřadu sňatek uzavřít jen se souhlasem příslušného orgánu přijímajícího státu.

2. Vedoucí konzulárního úřadu může vést evidenci narození a úmrtí občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady. Tato ustanovení však neruší povinnost zúčastněných osob dodržovat příslušné právní předpisy přijímajícího státu.

Článek 18

1. Zemře-li občan jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, bude o úmrtí ihned vyrozuměna diplomatická mise nebo konzulární úřad státu, jehož je zemřelý občanem.

2. Příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území se nachází dědictví po občanu druhé smluvní strany, jsou povinny v souladu se svými příslušnými právními předpisy učinit opatření nutná pro zajištění a ochranu dědictví.

Článek 19

Vedoucí konzulárního úřadu může na dožádání orgánu vysílajícího státu vyslýchat občany tohoto státu jako strany, svědky nebo znalce a doručovat občanům vysílajícího státu úřední písemností způsobem předepsaným právním řádem tohoto státu. Při výkonu této činnosti nesmí být použito donucovacích prostředků.

Článek 20

1. Vedoucí konzulárního úřadu má právo v konzulárních místnostech, ve vlastním bytě nebo v bytě občanů vysílajícího státu, jakož i v letadle, které nese vlajku vysílajícího státu nebo jeho výsostně označení:

- a) sepisovat, ověřovat a uschovávat závěti a listiny o jednostranných právních úkonech občanů vysílajícího státu;
- b) sepisovat a ověřovat prohlášení občanů vysílajícího státu;
- c) sepisovat a ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu nebo mezi občany vysílajícího státu a občany přijímajícího státu, pokud se tyto právní úkony týkají výlučně zájmů na území vysílajícího státu, a pokud obsah těchto listin neodporuje právním předpisům některé ze smluvních stran;
- d) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu na písemnostech všeho druhu, ověřovat opisy, překlady a výpisy z písemností pocházejících

od orgánů, úředních osob nebo soukromých osob vysílajícího státu nebo přijímajícího státu; ověřovat podpisy a razítka orgánů a úředních osob vysílajícího nebo přijímajícího státu na listinách všeho druhu;

- e) přijímat do úschovy peníze a cenné předměty občanů vysílajícího státu, pokud to neodporuje právním předpisům přijímajícího státu;
- f) vykonávat jiné úkony, k nimž je zmocněn vysílajícím státem, pokud tyto úkony neporuší právní předpisy přijímajícího státu.

2. Listiny, sepsané nebo ověřené podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku ve formě předepsané právním řádem vysílajícího státu mají v přijímajícím státě tutéž platnost a průkazní moc jako listiny sepsané nebo ověřené orgány tohoto státu.

Článek 21

Vedoucí konzulárního úřadu má právo na základě zmocnění daného mu vysílajícím státem ustanovit opatrovníka nebo poručníka občanům vysílajícího státu. V těchto případech vykonává vedoucí konzulárního úřadu dozor nad opatrovnictvím a poručnictvím.

Článek 22

1. Vedoucí konzulárního úřadu může poskytovat pomoc letadlům vysílajícího státu, členům jejich posádky a cestujícím v letadlech.

2. Při havárii nebo při nehodě letadla vysílajícího státu může vedoucí konzulárního úřadu činit nebo požadovat opatření pro poskytnutí pomoci členům posádky a cestujícím a k jejich záchraně, jakož i opatření pro zabezpečení letadla a jeho nákladu.

Z plné moci
presidenta Československé socialistické republiky

Václav David v. r.

Článek 23

Vedoucí konzulárního úřadu může za úřední úkony vybírat poplatky podle právních předpisů vysílajícího státu.

Článek 24

Vedoucí konzulárního úřadu může vykonávaním jednotlivých konzulárních funkcí uvedených v této kapitole pověřit ostatní konzulární úředníky a případně též konzulární zaměstnance svého konzulárního úřadu.

V. Závěrečná ustanovení

Článek 25

Ustanovení této Úmluvy o právech a povinnostech vedoucích konzulárních úřadů, jakož i ostatních konzulárních úředníků, bude přiměřeně použito na členy diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu pověřené výkonem konzulárních funkcí. Tím nejsou dotčeny diplomatické výsady a imunity těchto osob.

Článek 26

Tato Úmluva bude ratifikována a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Ulánbátaru.

Článek 27

Tato Úmluva se sjednává na dobu pěti let. Po uplynutí tohoto období se její platnost bude prodlužovat vždy na období dalších pěti let, pokud jí jedna ze smluvních stran písemně nevyhoví alespoň šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího pětiletého období.

Sepsáno v Praze dne 8. listopadu 1963 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, mongolském a ruském, přičemž v případě rozdílného výkladu rozhodující bude znění ruské.

Z plné moci
presidenta Velkého lidového churalu
Mongolské lidové republiky

Šadavyn Cagandorž v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Státní mzdová komise**

schválila usnesením ze dne 17. srpna 1984 č. 38 podle § 5 zák. opatř. č. 84/1983 Sb. o Státní mzdové komisi,

novou úpravu platových poměrů redaktorů-novinářů.

Úprava nabyla účinnosti dnem 1. října 1984. Zároveň pozbyly platnosti všechny předpisy, které dosud upravovaly platové poměry redaktorů, zejména vyhláška Státní mzdové komise č. 203/1957 Ú. l. ve znění změn a doplňků.

Základní předpis o úpravě platových poměrů redaktorů-novinářů byl zaslán všem ministerstvům, ústředním úřadům a orgánům.